

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 Kor.
Fél évre . . . 4 "
Negyedévre . . . 2 "
Egyes szám ára 20 fill.

Előfizetési díjak a kiadó-
hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Hirdetési díjak:

Egész oldal . . . 32 Kor.
Fél oldal . . . 18 "
Negyed oldal . . . 10 "
Nyolczad oldal . . . 6 "
Tizenhatod oldal . . . 3 "
Nyilttér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYESTARTALMU LAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő: KLÉGER BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budafok, Fő-utca 119. szám.

Vezérszerep.

A „közösség“ fogalmában ott kell lenni a vezér, a vezető fogalmának is, mely a többséget irányítja, törekvéseinek utat mutat és ad, céljai elérésében segédkezet nyújt. A vezérnek kötelessége bölcs és józan ésszel elérhetőleg belátni a jövőbe, megfigyelni a siker elérésénél feltűnő esélyek előnyös, vagy hátrányos oldalait; óvatos körütekintéssel vezetni a kitűzött cél felé.

Vezérnek kell lenni még akkor is, ha az illetőnek ezen címét nem akarjuk is elfogadni, vagy nem vagyunk eléggé önzetlenek, hogy ezt beismerjük. Példa reá nemcsak az ó, közép, új és legújabb világtörténelem, melyben még a tapasztalatlanoknak is fel kell tűnnie, hogy egyes népek és fajok vezérszerepet vittek; de a sokkal szembeütőbb mai közéletünkben is észre kell vennünk, hogy az országban a vármegye, a vármegyében a járás és ebben egy község a közérdekű dolgokban folyton elől van s magatartása irányadó a többi községek előtt.

Nem tárgyam részletezni, hogy édes hazánkban mely vmegyét s ebben ismét melyik járás szerzet érdemeket arra, hogy a „vezér“ kifejezéssel őt

illettek. Lapunk sokkal szűkebb körben mozog mintsem ily széles mederben indíthatnám még fejtegetéseimet; s ha mégis elég oktan volnék erre, úgy utólna az aesopusi béka tragikomikuma.

Azon felfogásból indulva azonban ki, hogy szükséges, hogy egy járásban annak valamely községe nemcsak közérdekű, de társadalmi érdekekben is vezető szerepet játszik; nyilt kérdéssé teszem, hogy járásunkban mely község van erre hivatva?, s ha ezt megállapítottuk úgy — megfelelt, vagy képes e megfelelni az ezen hatáskörrel járó kötelezettségnek, s bir e kellő anyagi és szellemi erővel azoknak teljesítésére.

Magamban tevén a kérdést, — magamnak kell arra felelnem is.

Lelki szemeim előtt elvonul első sorban a vezérszerepre halgatagon is legelőször hivatott községe, a járás székhelye: Bia az ő anyagi erejével és intelligens közönségével; majd követi őt Budaörs és Zsámbék községe, mint olyanok, melyek lakosságuk számaránya alapján hivatva volnának a vezérközség megtisztelő címére. Latolgom mintegyiknek súlyát, de — azt hiszem mondanom sem kell, hogy mégcsak bosszantani sem akarok senkit, nemhogy sérteni — azon tu-

datra jöttem, hogy egyik község sincs azon helyzetben, hogy kiállhatná a versenyt az általam ez ideig czélzatosan nem említett Budafok községével.

A most megejtett népszámlálás eredménye igazolja, hogy Budafok község 7400 lakosával népesség tekintetében első helyen áll. Nem érdektelen megemlíteni, hogy ezen lélekszám tulajdonképpen csekély. Ennek oka azonban a kereskedés, különösen pedig a borkereskedésnek pangása, mely e községnek annyira árt, hogy lakosságát alaposan kevesbitette. Nem mondok sokat, ha azt állítom, hogy e nélkül a lélekszám a 8000-en felül volna.

Az említett lélekszámban van körülbelül 150 intelligens család, mely szám ugy anyagi, mint szellemi tekintetben is Budafoknak biztosítja az elsőséget a járás többi községei felett, miután nyilvánvaló, hogy ipar és kereskedelmi tekintetben a járás 3 kiválasztott községe sem bir oly forgalommal, mint ez egy.

A most hivatott okok következménye — eltekintve a szerencsés földrajzi fekvéstől — hogy Budafok közlekedési tekintetben is betölti a vezérszerep kívánta követelményeket. Van két vasutja 4 állomással; naponta 50—60-szor csilingel keresztül rajta

A „Budafok és Vidéke“ tárczája.

Emlékezés.

Ott a bérczek vadregényes ormán
Fut susogva egy kicsiny patak,
S merre utja innen elvezérli,
Ott ezernyi kis virág fakad.

Ott csacsogtál édes ifjuságom,
Ott szedéd a szép virágokat!
Oh de hányszor ott lopá a csókot
Homlokodra édes alkonyat!

Víg danádat hallgaták a bérczek,
S visszazengett dallod ajkukon.
Még a szél is játszi kedvteliséggel
Rád lesett a zordon ormokon.

Ott ölelt a jó anyád — reményed!
Ott mosolygott rád a tiszta ég!
Melynek ékes csillagkoronája
Csak rád ragyog, akkor azt hívéd!

Elhivéd, mert gyenge kis szivedre
Még vigyázott őrző angyalod;
S mert a dalra, melyre megtanított,
Mindenütt csak rózsza nyilhatott!

Elhivéd, mert lelked érzeménye
Még nem ismert más világokat,
Hol kaczagva földi szenvedések
Milliószor rád rohanjanak!

Elhivéd, mert vig kaczag ha járta,
Hű szülődnék csókja ért legott,
S ott virrasztott, hogyha két szememben
Bánatodnak könye csillogott!

S most, ha olykor térdepelni készlet
Enyi bú és enyi képzélet,
Vissz gondolsz olykor álmaidra?
S nem busítja semmi lelketed?

Lásd! a bérczek vadregényes ormán
Még csacsogva jár a kis patak,
És dalára lenn a völgy ölében
Még ezernyi kis virág fakad!

Lovászj Nándor.

Az apa.

— Mabel Aldersforst-tól. —

A Dermán vendéglője. A piszkos pipafüstös kis helyiség- de a hova azért roppant sok ujság jár — bikanyakú matrózokkal van tele, fehérrel, feketével, sárgával egyaránt. Egy maljai vagy egy ferdeszemű kínai itt egy mákszemnyi feltűnést sem kelt Ennek daczára nagyon is megbánulták a Dermán piros abroszainak törzsvendégei azt a két borotvált arcu angol papot, kik egy este beállítottak ebbe a koresmába, tusculanumába a tenger embereinek: a matrózoknak.

A fiatalabb a londoni „Standard“-ot kérte a pinczértől és szemmel láthatólag megörült, mikor előhozták valamelyik sarokból azt az ujság lepedőt. A vendéglő egy zugába telepedtek meg az idegenek, távol a többiektől, úgy hogy beszélgetésükből egy szót sem lehetett hallani. De aki hallott volna esetleg valamieskét a párbeszédéből, roppant elesodálkozott volna azon

— Van-e valami benne, a mi kis historiánkról? kérdezte az idősebb.

Van bizony, óriási vastag betűkkel van nyomtatva: 30,000 font ellopva Szenzációs be-térés.

— S a rendőség nem adja fel a remény, hogy a tetteseket kézre keríti. Ugy-e Fred? folytatja nevetve az éltebb ur.

— A Frednek szólított czimbora csak tovább olvasta a lapot. Egyszerre csak elsápadt s rémülten felsikoltott. Barátja bámulva kérdezte:

— Mi baj pajtás talán nyomunkban vannak már?

— Ah nem az — mondta Fred fejcsóválva.

— De az Istenért szólj már, mi az? Hiszen te olyan arcot vágasz, mintha már a gallérodon fogának a detektívek. Beszélj!

— A kis lányom haldoklik, ennyi az egész! S ezzel átnyújtotta barátjának a lepedőformájú lapot, melynek utolsó oldalán a következő apró hirdetés volt olvasható.

Frednek. A kis Ellen haldoklik, s folyton az apját emlegeti. Nem jöhetsz-e? Jane 12675.

Ez az apró hirdetés egészen lesújtotta a fiatalabb idegent. Halotthalványan, elhaló hangon suttogta:

— Ó meghal, meghal anélkül, hogy láthatnám!

Kicsoda az a Jane, a gyermek anyja? kérdezte az öregebb, kit tolvajpajtásai csak a „vén hiená“-nak hívtak.

— Nem, a nővérem. A feleségem már két éve meghalt.

— Mielőtt még a munkához fogtál?

— Igen, mikor még mint tisztességes, becsületes ember kiulodtam a kenyérért. Megkértem Janet, hogy ha történik valami, a „Standard“-ban tudassa velem.

Beteg volt már azelőtt is a kicsike?

— Volt, de én nem tartottam valami ko-

Budapest felé (s ugyanannyiszor vissza) a villamos vasut; nyáron hajóközlekedés: jó, kövezett ut, stb Mind olyan előnyös tényezők melyeket megezáfolni sem, nem hogy elvitatni lehessen.

Lehetetlen tehát nem azon határozatra jönnöm, hogy a Bia járás községe között Budafok községet illeti meg a vezérszerep, amelynek pontos betöltése nemcsak tisztesség, de kötelesség. Ennek teljesítésére pedig nemcsak a hivatalok, nemcsak az egyes társulatok, egyletek, vállalatok, vagy cégek vannak hivatva, hanem a község minden egyes polgára kicsinytől fel a legnagyobbig. Erőnk van hozzá. Tegyük mellé akaratot, s az eredmény nem marad el!

X.

H I R E K.

— **Athelyezés.** Sajnálattal vettük tudomásul, hogy Medvezki Wittich Lajos kalocsai járási számvevőnek állásáról való leköszönése folytán az így üresedésbe jött állásra vármegegyék főispánja járásunk közszeretben álló számvevőjét Lenár Gyulát nevezte ki, saját kérelmére Helye Imess Zoltán gödöllői járási számvevő által töltetett be, Búcsúzó számvevőnknek a közönség megérdemelt rokonszenvét ez úton is nyilvánítjuk.

— **A budafok-albertfalvai ev. ref. egyház új gondnoka.** A budafok-albertfalvai ev. ref. egyház mult hó 20-iki közgyűlésén a Hegedus Sándor kir. állatorvos ur kinevezése s egyuttal elhelyeztetése folytán üresedésbe került gondnoki tisztségre a közgyűlés közfelkiáltással Schloesser Germain urat a Schloesser-Germain cég budafoki cognacgyár tulajdonosát választott meg. Egyben határozatilag kimondotta hogy a közbizalom folytán megválasztott gondnoknak eme határozat küldöttség útján juttassék tudomására.

A küldöttség tagjaiul Székely József lelkész Seybold Frigyes gondnok, Winter Rezső és Marton Gyula presbýterek, Szokolay Jenő jegyző jelöltettek ki. A küldöttség f. hó 2-an Seybold Frigyes ur vendégszerető hazánál összejövén,

onnan Schloesser-Germain urhoz vonult hol a küldöttség vezetője Székely József ref. lelkész rövid beszédében kifejtette, hogy a hitközség közbizalma őt tisztelte meg ezen állás betöltésével, s ennek tudomásul vételével a csecsemő gyülekezetet meleg pártfogásába ajánlva, kívánja, hogy ebbeli tisztében is a haza és egyháza támogatásában és gyám litásában a mindenható sokaig tartsa meg.

A magyar nyelvű beszéd titkara által tolmácsoltatván, német nyelvű válaszában kifejtette, hogy köszöni a közgyűlés bizalmát, a megtisztelő állást elfogalja, de egybe kéri a küldöttséget hogy tekintettel a nem magyar ajkúakra néhanéha német nyelv. istenitiszteleit is tartassék, a maga részéről pedig tőle telhető pártfogást biztosít.

Innen a küldöttség ifj. Haggenmacher Henrikhez az egyház tiszteletbeli főgondnokához hajtatott, hol szinte bemutatkozván, tisztelgett s az egyház szegénységének közvonalozásában arra kérte hogy ezen bár zsenge de buzgó gyülekezet érdekeit istapolva, nyujtsón kezet annak fellendítésére felviragozására.

— **A „Budafoki társas- és olvasókör“** vizsgálmi bizottságát jan. hó 31-én állították össze François Lajos elnök és Bossányi Gusztáv alelnök. Titkár lett: dr. Spitzer Gusztáv, pénztáros: Krist Károly Ferencz, ellenőr: Zala Sándor, főrendező: Finck Sándor, alrendező: Loór József. Tagok: François César, Föglein János, Hottovy Eereenz, Janisch Gyula, Kléger Béla, Leopold Dezső, Marton Gyula, Mészáros Zoltán, Noszkay Lajos, Perényi Endre, Németi Szokolay Jenő. A tréfás farsangi estély tárgyában febr. 5-én este 7 $\frac{1}{2}$ órakor a társaskör helyiségében gyűlést tart a bizottság.

— **Választás.** Budafokon a f. hó 27-én tartott ipartestületi közgyűlésen egyhangú lelkesedés mellett az eddigi elnök Wrbenszky Rezső választatott meg, s ugyanakkor bokros érdemeinek elismerésül a közgyűlés 100 kor. tiszteletdíjával szavazott meg részére.

— **Népszámlálás.** Az elmúlt tíz esztendő eredményeképp Budafok-községben a népszámlálási adatok a következők: Lakás szám van összesen 1933. a melyben 1669 háztartás vezettek. A jelzett lakásszámból üresen áll 221. Lélekszáma Budafoknak 7428, mi összehasonlítva az 1890 évi népszámlálás eredményével 5243-al, a szaporulat 2185 lélek vagyis körülbelül 45%, amely elég szép eredménynek mondható. Érdekes megjegyezni azt is, hogy míg

1890-ben az összes házak száma volt 720, addig a f. évben 1933.

— **Tréfás farsangi estély.** A febr. hó 16-án tartandó tréfás estély fényes sikerének ígérkezik. Mint értesülünk mindenfelé készülnek már a szebbnél szebb jelmezek. Az idén férfiak is nagyobb számban fognak tréfás jelmezekben megjelenni. A meghívók csak jövő hét végén fognak szétküldetni.

— **Büvész estély.** Mult hó 31-én a budafoki társas- és olvasókör esütörtöki vacsoráján Petteny Zsigmond 1848/9-iki honvédtüzér, budapesti büvész csinos és tanulságos mutatványai-val, melyek közül többek között ugyancsak zavarba hozta volna a híres kormányozható gölya feltalálóját — mivel a társaság egy kedves alakjának egy oly csecsemőt varázsolt szeméi elé, mi mélyen megingatta eme tisztelt barátunk iránt feltételezett képességnek jelét a jelen voltak részéről. Támadt is reá oly oriai derűtség szinte a büvész asztal is felborult a hahotától bár a dolog féktelen tüneményes de ily elbűvölt estén mikor minden exotieus s nem esoda ha magyarázat a Pagáttal viaskodó Skizz mondhatná csak el.

— **A pestvidéki esküdtek.** A pestvidéki törvényszéknél mult hó 26-án sorsolták ki az esküdteket az 1901. év első ülészakára.

Rendes esküdtek lettek: Villám Arnold nyugalmazott honvédezered (Szent-Éndre), Hédervary Soma dr. orvos (Ujpest), Herczeg Lajos kalapos (Nagy-Káta), Payer Gyula kereskedő (Rákos-Keresztur), Aleman László hivatalnok (Erzsébetfalva), Heitfeld Alajos kereskedő (Vác), Dobozy István nyomdaigazgató (Maglód), Csegregi Pál háztulajdonos (Ujpest), Holzmann Henrik fakereskedő (Ráozkeve), Földvály Elemér dr. földbirtokos (Péteri), Brunner Ede gazdálkodó (Nagy-Káta), Kiss Pál gazdaszt (Kispest), Gyenes György asztalos (Ráczekeve), Furinkovics Zsigmond háztulajdonos (Ujpest), Rappensberger Andor főerdész (Vác), Éder Kálmán ügyvéd (Ráczekeve), Diamant Márton kereskedő (Aszód), Kovács Zsigmond kereskedő (Ráczekeve), Friedmann Ede hivatalnok (Ujpest), Formanek István kereskedő (Kispest), Sipos Gyula ügyvéd (Monor), Willenthal József háztulajdonos (Ujpest), Radics Gyula nyugalmazott postafelügyelő (Rákospalota), Berényi Antal segédjegyző (Ujpest),

molynak a dolgot, különben el sem hagytam volna gyermekemet. Ellenem az egyetlen, a mim még a földön van.

— Igen, de nem mehatsz el hozzá Fred Hidd el ez éppen annyi volna, mintha szándékosan el akarnád magad fogatni.

— Mégis el fogok hozzá menni — mondá izgatottan Ellen atya — el azonnal.

A vén hiéna csitítani kezdte:

— Ne beszélj fiam bolondokat! Ha angol földre teszed a lábad mielőtt ez a csekélység elévült: biztos a husz esztendő. Weasel a detektív tudja, hogy ki csinálta azt, ő keres bennünket. Vagy talán oly módon akarsz szabadulni, hogy engem feladsz?

— Nem, azt nem teszem, — felelte felsohajtva Fred, de gyermekemet látnom kell még egyszer.

— Ah, nem úgy megy az fiam, a gyermekek nem halnak meg oly könnyen De most kérjünk egy szobát a vendéglőstől, feküdjünk le. Le is feküdtek, de Lawton Fred, be sem hunyta a szemét egész éjszaka. Mikor derengeni kezdett a szoba ablakánát a hajnal, felrázta erősen horkoló társát.

— Hallod hiéna, én elutazom!

A hiéna felült ágyában és szeméit dörzsölte.

— Megyek gyermekemhez — folytatta Fred.

— Megbolondultál Fred? kérdezte izgatottan a hiéna.

— Lehet, hogy megbolondultam, de nem birom így ki tovább. Egész éjszaka kis Ellenemet láttam a mind nyugtalanul hánykolódó apró ágyában s egyre azt kiáltja: „Apa, apa!“ Nem, nem birom ki tovább. Történjék

akármí velem, nekem el kell mennem, látnom kell őt.

— Akkor elfognak, s te elárulsz engem.

— Nem, nem csak ne félj! Én mindenestre hallgatni fogok. S ha biztosan tudnám is hogy elfognak, még akkor is elmennék gyermekemhez.

Miután a hiéna látta, hogy itt hiábavaló minden kérés, barátjához hajolva így szólt:

— Legalább más ruhád volna Fred, hiszen azt tudják, hogy papi köntösben vagyunk. Egy matrozbluzt.

Majd egyet gondolva felkelt és böröndjéhez lépett a hiéna, s egy világos ruhát vett ki belőle. Fred hamarosan felöltözött s miután míg szöke bajszát és kis barhót ragasztott neki barátja, a tisztelendő ur egy hideg nyugodi spleenes angollá változott.

— Rám ösmer-e így Ellenkém? gondolta magában Fred, mikor az állomás várótermének tükrében nézegette magát.

Az őt környező óriási veszély eszébe sem jutott, minden gondolatát a kis gyermek foglalta el. De azért amint a líhegő vonat mind közelebb-közelebb ért a nagy Babel-hez, Londonhoz, félelemmel tekintgetett ki a kupé ablakán leste, nem várnak-e rá a titkos rendőrök.

Londonba érve egy kocsiiba ugrott, s a Hoxton templomhoz hajtatott. Roppant izgatott volt és azt hitte, hogy felkelti a rendőség figyelmét, ha egyenesen haza hajtat. Az est sötétje már ráborult a fővárosra, de azért minden gázlámpánál a kocsi sarkába huzódott, nehogy meglássa valaki, mikor gyermekéhez megy.

A kocsi a templomhoz ért, s ő kifizette. Ahogy megfordult, végig borzongott hátán a

libabőr. Egy magas, nagy kabátos férfi állt ott ki izzó, fekete szeméivel őt nézte. Lawton megösmerte ezt az embert: Weasel volt, az angol Leqq, a híres detektív.

A titkos rendőr nem mutatta, hogy megösmerte a betörőt s Lawton nemsokára elvesztette szeméi elől Weaselt. De a Fred hidegvére már oda volt.

Sokáig elállt egy kapu alatt, s csak mikor látta, hogy csendes az uteza, óvatosan, a fal mellett bujkálva indult el a ház felé, a hol nővére és kis gyermeke laktak. Alig mert a kapun bemenni, mert félt, hogy azonnal rárohannak a rend őrei.

Nagy nehezen elért mégis az ajtójukig. A szobában égett a lámpa; ez roppant megnyugtatta, mert arra következtetett belőle, hogy kis lánya még él.

Letépte magáról az álbajuszt, s berohant az ajton. A szoba sarkából, hol a kis gyermek ágya állott egy vékony, elhaló hang suttogta: — Apám, apám! Csakhogy itt vagy tudtam, hogy el fogsz jönni, s úgy vártalak már, úgy vártalak.

Lawton letérdelt az ágy mellé, s mikor a kis vézna gyermek ajkán az édes mosolyt látta, egy cseppet sem sajnálta, hogy eljött.

S milyen állapotban volt a szegény gyermek; már csak árnyéka a réginek. Csak azt nem tudta megérteni, hogy senki sincs a beteg gyermek mellett. Pár percz mulva azonban feljött Jane, a Fred testvére, ki csak azért szaladt volt le, mert roppant dörömböltek a kapun. Egy csepet sem esodálkozott azon, hogy bátyát ott látta térdelni a beteg ágya előtt. Hirtelen hozzá hajolt és fülébe sugta:

— Miért nem maradtál? A rendőrök most

Fenyő Mayer kereskedő (Gödöllő), Feiermann Sándor kereskedő (Monor), Hosztyánszky Antal szabó (Kóka), Lengyel József kereskedő (Aszód), Tragor János kereskedő (Vác), Horváth András hivatalnok (Ujpest). *Pótesküldtek* lettek: Hasenfeld Zsigmond dr. orvos (Vác), Láng Árpád kereskedő (Vác), Pohl Károly titkár (Ujpest), Rác Károly ipartestületi jegyző (Kispest), László Endre háztulajdonos (Ujpest), Neuhebb Ede mérnök (Ujpest), Feldmann Gyula dr. orvos (Ujpest), Csapó Géza ellenőr (Ujpest), Göttmann Károly biztostartó (Kispest).

Az esküdtbírósi ülészek február 25-ikén kezdődött s 14 napig tart.

— **Népszámlálási bacillusok.** Ne fődje az országos statistikai hivatalban örök homály a nép humor (vegyítve egy kis hunczfutság és korlátozottsággal) következő adatait. A népszámlálások alkalmával ugyanis a számláló biztosok a föltett kérdésekre az alábbi feleleteket irták be, avagy kapták válaszul: »Neve?« »Sehonnai. (Talált gyermek)« »Mi czipen lakik a házban?« »Nem czipen lakom én, hanem drága házbért fizetek.« Más: »egyéni czipen.« »Neme?« »Követem alászan, biz'e csak lány.« »Melyik évben született?« »Mikor a nagy templomot meszelték kívülről.« »Hogy hívják a feleségét?« »Én Sárinak hívom de, ha nagyon nyelvel, akkor kikergetem, nem hogy hívnam.« »Hol született?« »Az ágyban.« »Mi a vallása?« »Pogány, mert mindég káromkodik.« Más: Nem vall ez be soha semmit, pedig elég rosz fát tesz a tüzre.« »Mi az anyanyelve?« »Néma ez kérem mint a csutak.« »Mely más nyelvet beszél még?« »Ezt az egyet is ki kellene tépni.« »Családi állapota?« »Pirulva vallja be a fiatal menyecske, hogy: »más.« »Van e valami testi, vagy szellemi fogyatkozása?« »Éhes vagyok.« »Van e háza?« »Van, de eladta a zsidó.« »Főfoglalkozása?« »Szopik; — volt serfőző, most aggastyán; — hülye.« »Ki az eltartója?« »A nagy Isten meg amit lothat.« »Egyébb foglalkozása?« »Iszik.« »Vannak e üzlettársai?« »Igen, a többi hunczfut.« »Keresete?« »Hiába keresünk, nem találunk soha.« »Ki halt itt január 1-én éjjel?« »Rajtam kívül senki, csak a boldogságos szűz Mária, meg a jó Isten. Összeböngészte: *Nagybácsi.*

jöttek vissza, átkutatják a házat. Én már örültem, hogy te nem vagy itt. Rögön menekülnöd kell, Eredj ki a kamara ajton, s aztán le a hátsó lépcsőn. Most még elől keresnek.

Mindezt roppant gyorsan mondta el Jane, de mielőtt még Fred felelhetett volna, megszólalt a beteg gyermek:

— Apa!

— Itt vagyok gyermekem, — s Fred a legnagyobb nyugalommal leánykája fölé hajolt — mit akarsz?

— Ugy-e még nem mégy apám?

— Mennem kell gyermekem!

— Várj még egy kicsit. Ne siess ugy.

Nem maradhat tovább Fred — vágott közbe nővére — hiszen biztosan elfognak!

A betörő minden felelet helyett a beteg gyermekre nézett, ki apró, fehér kezeivel átfonta az apja erős kerges markát.

— Siess Fred! szólj már egészen magánkülön nővére.

Ekkor a kis Ellen egyszerre csak visszaesett párnára, ajkán a boldogság édes mosolyával. És aztán még egyszer kinyílt az ajka, elusogta az apja nevét, és a gyenge, meggyötört testből elszállt a lélek: angyal lett belőle.

... A rendőrök, — kik a leghevesebb ellenállásra számítottak — nagyot bámultak, mikor a híres betörőt, halott gyermekének ágyánál látták térdelni.

Mozdulatlanul álltak meg a küszöbön s vártak, míg a halkán imádkozó felemelkedett. Aztán a rendőrök felé fordult:

— Meghalt! Most már vigyetek!

* * *

Lawton Fredet tizenöt évi kényszer munkára ítélték, míg a vén hiéna valahol Mexicóban élvezte az aranyos szabadságot.

ard.

— **Budafok kerületi állami anyakönyvvezető 2 heti kimutatása.** *Születések:* Wappler József rk., Hellinger Borbála rk., Drobinoka Pál rk., Simon Anna rk., Riek Teréz rk. (törvénytelen) Savanyu Géza ev. ref., Dráth — leány gyermek, halva született, Koch Katalin rk., Sinka Mária rk., Mayer Antal rk. (törvénytelen), Laboranovits Anna rk., Zimber Ágoston rk., *Halálesetek:* Herb Ferenczné, szül. Pospischel Teréz 19 éves rk., Wassung Károly 38 éves rk. (albertfalvai) Drobinoha Pál 9 napos rk., Hellinger Jánosné, szül. Fischer Erzsébet 36 éves rk., Schepper Józsefné szül. Meichl Erzsébet 34 éves rk., özv. Beeske Manoné szül. Porgesz Katalin 77 éves, izr., Jankó Antal 1 hónapos rk. (törvénytelen) Hantzmann Istvánné szül. Schmidt Erzsébet 43 éves rk., Haut Andrásné szül. Osztrieder Erzsébet 70 éves rk., Till Györgyné, szül. Hoffer Anna 45 éves rk. *Házasság:* özv. Albitz Lajos rk. (diósi lakos) özv. Fassbinder Istvánné szül. Ulrich Erzsébettel rk., Lajtsits Márton rk. (érdei lakos) Schrenk Karolával rk., Steiner Antal rk. Hellinger Terézszelrk. *Jegysek:* Nun András rk. Knurovsky Rozáliával rk., Dimák János ev. ref. Hornyik Annával rk., Goldberger Károly izr. Steiner Etellel izr., Kordélyos Béla rk. (albertfalvai lakos) Tövis Erzsébettel rk. (monori lakossal) Holló Barabás rk. (budapesti lakos) Udvardy Florával rk., Jakob Simon rk., Karlbauer Máriával rk.

Vasárnapi levél.

Nem beszélnek Budafokon már most sem a délafrikai háborúról, melyben újabb erővel pusztítja a haláltmegvető bur a telhetetlen angolt sem az európai hadak »Hún levelekben megirt kegyetlenkedésről Chinában hanem tárgyalnak egy Budafokon kegyetlenkedő nagy hatalomról a Berlii congressuson még el nem ismert influenzáról.

Joggal mondhatjuk ma a hány fej, annyi fejjűgás és ha Budafokon mindenkor, dühöng az elfogultság most legalább van igaz ok rá, hogy elfogult legyen a civisek feje. A közmondás szerint, mely azt tartja, hogy: »ne szólj szám, nem nem fáj fejem« most egész obstrukcios beszédekkel kellene hallanunk. Pedig csak egyes elvetett szavak jutnak fulunkhoz arról, hogy egyik másik mitől gyógyult meg. Az egyik bement a budai gőzfürdőbe megizzadni — azt tartva, hogyha a hegy nem jő Mohamedhez, hát hadd menjen Mohamed a hegyhez, pedig jobb volna bevárni a hegy közeledését. A másik négy üveg pezsgőt ivott meg, míg meggyógyult. Hát hiszen igaz, hogy négy üveg pezsgő nem rosz ital, de én sokkal többször láttam tőle hurutárt (influenzát) fellépni, mint ellépni. Hogy szesztől a fejfájás, így az influenzás fejfájás csak súlyosbodhatik, azt még sok laikus is tudja. De mit beszélnek én laikusokról, mikor az mindmegannyi doktor. Most a bon tonhoz tartozik orvosi dolgokban jártnak lennie. Csak úgy dobolódnak az orvosi műszavakkal és nem egyszer esik meg, hogy társaságban hol orvos is jelen van, laikus viszi orvosi dologban a szót.

Ha ezeknek odavágná az ember hogy: »Schuster bleib' bei deinem Leisten,« sértődötten jelenének ki, hogy ők nem czipészek — de melyik józan ember hiszi el ezt nekik?

Avatottabb kritikus mondott véleményt a legutóbbi budafoki koncertről s mert idegen, kit elfogultság nem vezérel, méltán iktatom ide szavait. A mi concertünk állítása szerint túlhaladta a közép mértéket. A zenészek technikája az énekesek dalai elismerésre méltók voltak. Az előadások kimagaslottak.

Kifogásolta — és valóban bátorság kell hozzá — hogy ezt megismétlem, a szereplő leányok nehéz selyem ruháját; de a szépségük emléke messze kísérte.

* * *

Messze kísér emléke a halhatatlan költőnek, Vörösmarty Mihálynak is minden magyart, még a budafokit is. A második, igaz, hogy lelkes, virágos nyelvű szóra feltápáskodott a pillanatnyi szunyadozó hazafiság, és egy Vörösmarty ünnepély rendezését határozta el.

Az idealismus alkut nem ismer, csak az önző anyagiság kacsint jobbra, meg balra. Fillért adott az éretlen iskolás gyermek — fillért adjon bár az érett eszü is, de a nemes czéltől áthatva habozás nélkül adja.

Igaz, hogy a gyűjtőivek ma olyan kelendők, mint a képes levelező-lap — de ez az idők jele, a szegénységgel, a nyomort rejtő idők szomorú, félre nem ismerhető jele.

ar.

Szerkesztői üzenetek.

Cs. D. Megkaptuk és köszönjük. De miért lett kihuzva az utolsó két sor?

K. J. Tévedés okozta a különben boszantó dolgot. Hogy bizalmatlanság nem játszott közbe azt levelem — azt hiszem — eléggé bebizonyította.

H. S. Tetszik tudni, hogy pancser marad pancser. Intézkedtem kívánsága szerint.

NYILT-TÉR*)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon barátaim és jó ismerőseim kik felejthetetlen nőm halála alkalmával részvétükkel és vigasztalásukkal enyhítették a nagy csapás okozta fájdalmamat fogadják ezuton halás köszönetemet

Hantzmann István

50 kisebb hordó, 1000 boros üveg, borfejtő- és Siegel-féle bortisztító gép s egyéb pincze-felszerelés eladó.

Tárgyak Budapesten, Felsőerdősor 7. sz. a. a házfelügyelőnél tekinthetők meg.

A fő utcában

== egy ház ==

szabad kézből eladó!

Czim a kiadóhivatalban.

Wagner kávéház.

Ma (vasárnap)

nagy variette előadás

Chorini R.

ismert komikus vezetése mellett

Belépti díj 30 kr.

Egy szép uri lakás

mely áll, 2 utezai, 1 udvari szoba, veranda, konyha és eselédshabából, villanyvilágítással, a vasut-, hajó és a villanyos állomás közvetlen közelében

azonnal kiadó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

SZALON SÖR

a la Pilseni

ifj. Haggemacher Henrik söröződjéből naponta friss csapolás

REHÁK JÓZSEF

vendéglőjében

Budafok, Fő-utca.

Tisztelt Asszonyom!
A világ legezészerűbb és legkedveltebb mosószere a valódi „**Lessive Phénix**“ mosópor, a mely a legtöbb kórházban, gőzmosódában kolostorban, nyilvános intézetek és előkelő háztartásokban nagy előszeretettel használják.

Egy próba a valódi „**Lessive Phénix**“ mosóporral meggyőződhet a rendkívüli előnyökről, pénz-, idő- és személyzet megtakarításról és a ruha rendkívüli tisztaságáról.

Tisztelt Asszonyom!
Kérjen csakis valódi „**Lessive Phénix**“ mosóport, mely minden fűszerkereskedésben és drogueria üzletben használati utasítással együtt kapható.

Igazgatóság: Budapest, Károly-körut 19.

A valódi „**Lessive Phénix**“ mosópor hazai gyártmány, teljesen chlormentes jótállás mellett ártalmatlan a fehérműre és csakis oly csomagokban valódi, a melyek az egyedüli tulajdonos **J. Picot, Páris** aláírásával vannak ellátva. Számtalan elismerő oklevél.

Leopold és Klein

kő- és könyvnyomdája Budafok, Fő-utca 66. szám.

Diszoklevél:

Liszaon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

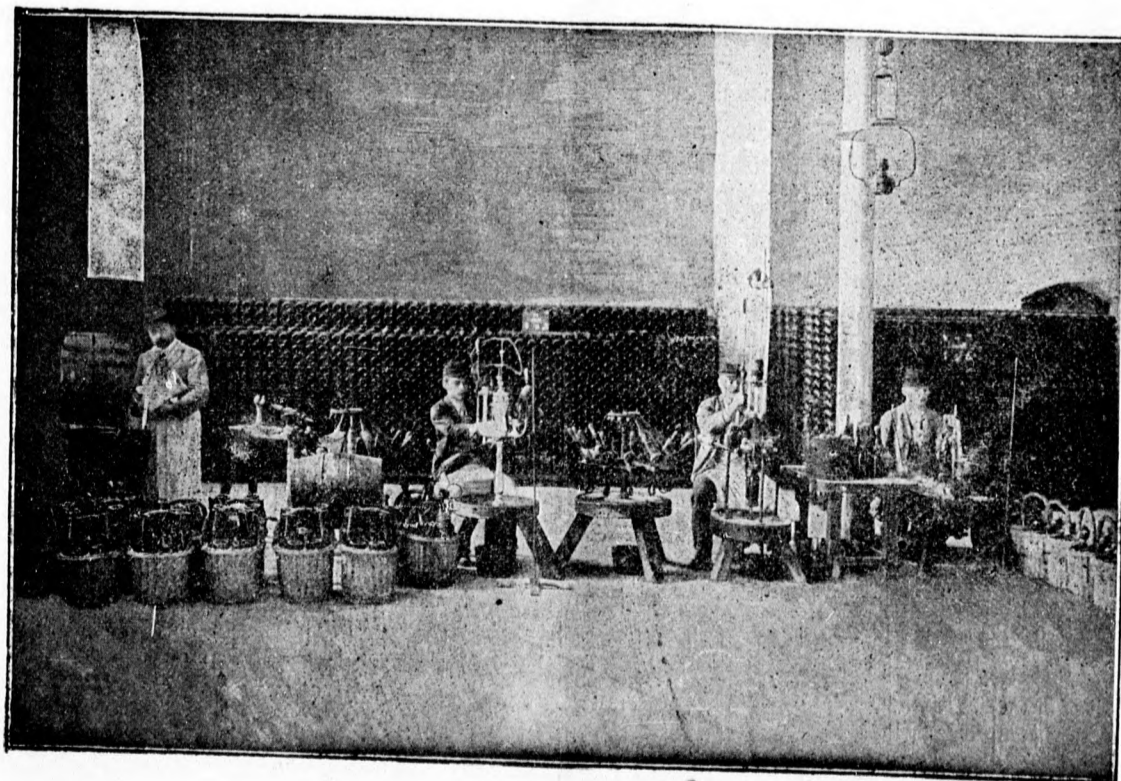
Francia pezsgőbor gyárosok
FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

Fülöp Szász Coburg Gothai Herczeg Ő Fensége szállítói.

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Aranyérmek
elsőrangú kiténtetések:
Páris, Nizza, Temesvár,
Antwerpen, Budapest,
Marseille, Brüssel, Bécs.

A pezsgőbor likörözése.

Nyomta Leopold és Klein könyvnyomdája Budafokon.